

አዲስ ዘመን ከአዲስ ልብ ጋር !

ነሐሴ 28 1999 ዓ.ም

በቅድሚያ በአገር ውስጥና ከአገር ውጭ ለምትኖረው ኢትዮጵያዊ ወገኔ ሁሉ መልካም እንቁጣጣሽ- መልካም ሚሴኒየም እመኝልሃለሁ !

ኢትዮጵያን በጽጌረዳ አበባ እመስላታለሁ። ጽጌራዳ አበባ በጣም ተወዳጅ የሆነች አበባ ናት። ብዙ ጊዜ በማስቀመጫ ውስጥ ተደርጋ የሚመጡ እንግዶች እንዲያይዘው በሚታይ ቦታ ትቀመጣለች። የክብር የፍቅርና የወበት ምልክት ናት። ኢትዮጵያ አገራችንም በነጻነቷና በአንድነቷ ታፍራና ተክብራ የኖረች፤ ከተለያዩ ብሄረሰቦች የተወጣጡ ልጆቿ ወበቷ የሆኑላት፤ ለኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይሆን ለጥቁር ህዝብ ሁሉ ኩራት የሆነች አገር ናት።

የቀድሞው የደቡብ አፍሪካ ፕሬዝዳንት ኔልሰን ማንዴላ ስለ ኢትዮጵያ ሲናገሩ “ኢትዮጵያ በሐሳብ ልዩ ቦታ አላት፤ ኢትዮጵያን መጎብኘትም ፈረንሳይ እንግሊዝና አሜሪካን ከመጎብኘት የበለጠ ይስበኛል” ይሉናል። ስለ ዳግማዊ አጼ ሚኒሊክ አንድ በተባበሩት መንግስታት ጽ/ቤት የኢኮኖሚክ ኮሚሽን ፎር አፍሪካ ከፍተኛ ባለስልጣን የነበሩ ሴኔጋላዊ ከ ኦሚካ አምስት አመታት በፊት የነገሩኝ አንድ ቁም ነገር ነበር። “ስለ ሚኒሊክና የአድዋዊ ጦርነት የሴኔጋል ተማሪዎች በትምህርት ቤት ይማሩታል። የአድዋዊ ድል የአፍሪካ የነጻነት ምዕራፍ ጀማሪ ነው። ሚኒሊክ የኢትዮጵያ ብቻ ሳይሆን የአፍሪካ አባት ናቸው” ሲሉ ነበር ኢትዮጵያ በሴኔጋል ተወላጆች ዘንድ ያላትን ልዩ ቦታ በግልጽ ያስቀመጡልኝ። **አዎ ኢትዮጵያ የኛ የኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይሆን የጥቁር ሕዝብ ሁሉ ጽጌራዳ ናት።**

ኢትዮጵያ እንዲህ ለጥቁር ሕዝብ ሁሉ ኩራት የሆነችው በቀላሉ አይደለም። የኢትዮጵያን ነጻነትና ክብር ለማስጠበቅ ትለቅ መስዋዕትነት ስለተከፈለ ነው። ከጥቂት ቀናት በኋላ 1999 ዓ.ምን ጨርሰን 2000 ዓ.ም እንጀምራለን። ሁላችንንም በሰላምና በጤና ጠብቆ ስለዚህ ያደረሰን አምላክ ስሙ ከዘላለም እስከ ዘላለም የተመሰገን ይሁን።

ወደ አዲሱ ዘመንና አዲሱ ሚሴኒየም ስንሸጋገር፡

- በአድዋ፣ በማይጨው፣ በአዲስ በወልወልና በመላው የኢትዮጵያን ግዛት ከወራሪ ጣሊያኖች ጋር፣ በጉንደትና በጉራ ከግብጾች ጋር፣ በአፋር ምድር ከቱርኮች ጋርና እንዲሁም “ታላቋ ሶማሊያ” በሚል መርህ የተሰማራውን የወጭ ወራሪ ኃይል ለመመከት በሃረርጌ በተደረጉት ታላቅ ትንቅንቆች የተከፈለውን የደም መስዋዕትነት እያሰብን ነው።
- በመተማ ከደርቡሾች በተተኮሰ ጥይት ያለፉትን አጼ ዮሐንስ አራተኛ፣ በመቅደላ ተራራ ለኢትዮጵያ ክብር ሲሉ እጃቸውን ለእንግሊዞች ላለመስጠት የራሳቸውን ጥይት የጠቁትን መይሳዊ አጼ ቴዎድሮስን ፣ የዘርዳይደረሰን፣ የአብዲሳ አጋን፣ የደጃች ባልቻ አባነፍሶን፣ የፊታውራሪ ገበየሁን፣ የጥቁር አንበሳ ጀግኖችንና እንዲሁም በተለያዩ አጋጣሚ ለኢትዮጵያ ነጻነትና ክብር ሲሉ ህይወታቸውን ሰወተው ያለፉ ወገኖቻችንን ታላቅ ስራ በመዘከር ነው።

ጽጌራዳ መልክ መልካምና ያማረች የሆነችውን ያህል የሚዋጉና የሚያደሙ እሾሆችም አሏት። በአዲስ አበባ፣ በሃውሴን፣ በአሲምባ፣ በከረን፣ በአስመራ፣ በአሰሳ፣ በጎንደር፣ በአጋዴን፣ በምዕራብ ወለጋ፣ በቦደኖ፣ በአርባ ጉጉ ... በእሾህ ተወግቶ የስንቱ ኢትዮጵያዊ ደም ፈሰሰ ? ስንቱ በወንድሙ እጅ ታረደ ? የስንቱ ወጣት እናት ልጇን አጣች?

ትዝ ይለኛል የአንደኛ ክፍል ተማሪ ሳለሁኝ አዲስ አበባ አራተኛ ክፍል ጦር (መሻለኪያ ሰፈር) አካባቢ በተነሳው የተኩስ ልውውጥ በጥይት ተመተው የወደቁ አራት ወጣቶች። ትዝ ይለኛል ከአሥራ ዘጠኝ አመታት በፊት አስመራ በሚታተም አንድ ጋዜጣ ላይ ታትሞ የነበረ ፎቶግራፍ። በዚህ ፍቶግራፍ የሰዎች ሬሳ ተሰብስቦ እንደ ተራራ ተከምሮ ነበር። የዚያን ሰምን አፋቤት የምትባለውን ትንሽ ከተማ ሻቢያ ተቆጣጠረ። በቀጣይነት የከረን ከተማን ለመያዝ በተደረገው ሙከራ የሞቱት የሻቢያ ወታደሮች ነበሩ በጋዜጣው ላይ ሬሳቸው የታየው። የዚያን ጊዜ በአላማቸው ባንስማም የኛ ወገኖችና ወንድሞቻችን ነበሩ። ትዝ ይለኛል በ 1991 ዓ.ም ኢሕአዴግ አዲስ አበባን በተቆጣጠረ በሁለተኛው ቀን የአዲስ አበባ ነዋሪዎች የተቃወሙ ሰልፍ ሲደረግ። እስቲፋኖስ ቤተ ክርስቲያን (መስቀል አደባባይ) ሰልፈኛው ሲደርስ ተኩስ ተጀመረ። ከሃያ ዘጠኝ በላይ ወጣቶች ተገደሉ። **አይ አንቺ እማማ ኢትዮጵያ - የደም መሬት !!!**

እነዚህ ሁሉ ያለቁት ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ተምረው፣ ትዳር ይዘው፣ ልጆች ወልደውና ከብረው ለወጣ ለማዕረግ መድረስ የሚችሉ ነበሩ። አሁን በሕይወት እንዳለን እንደ ማናችንም አንዳንዶቹ ሀኮሚቶች፣ አንዳንዶቹ መሃንዲሶች፣ አንዳንዶቹ ምሁራን፣ አንዳንዶቹ የሕግ ባለሙያዎች ሆነው ህብረተሰባቸውንና አገራቸውን ሊጠቅሙ የሚችሉ ነበሩ። ታዲያ ምን ያደርጋል የኢትዮጵያ ኋላ ቀር የደም መፋሰስና የመገዳደል ባህል ስለባ ሆነው ቀሩ።

ወደ አዲሱ ሚሊዮንም ስንሸጋገር በአኩሪ ታሪካችን እንደምንኮራው ሁሉ በአሳፊሪው ታሪካችንም ማፈር አለብን። አገር እያለን ተሰደናል። ወገን እያለን ብቸኞች ሆነናል። ለሌሎች አገሮች የተረፈ ታላላቅ ወንዞች እያሉን ተጠምተናል። ምግብ እያለን ተረብናል። የአገራችን መሬቶች በደም ከመራሳቸው የተነሳ እህል ማብቀል አቁመው ከአመት እስከ አመት ለህልደናችን የፈረንጆችን እጅ እየጠበቅን ኖረናል። (ስንዴና እሩዝ ዘይትና ብስኩት እየለገሱን)

ታዲያ ለዚህ ሁሉ መከራና የሰቆቃ እሸክርክሪት ተጠያቂው ማን ሊሆን ይችላል ? አንዳንዶቻችን በአገራችን ለተፈጠረው ችግርና መከራ እጆቻችንን መንግስት ላይ እንቀስራለን። በንጉሱ ዘመን የዓጼ ሃይለስላሴ ቀዳማዊን አገዛዝ ስንረግምና ስንቃወም አብዮቱ ፈነዳ። “ኢትዮጵያ ትቅደም ያለ ምንም ደም” ተብሎ ተለፈፈብን። ወታደራዊው መንግስት ዙፋኑን በልጆቻችን አስከሬን ላይ ሰርቶ ገዛን። ከዚያም ቁምጣ የታጥቁና ከደርግ ብሶት የተወለዱ “ነጻ ልናወጣችሁ፣ ዲሞክራሲ ልናመጣችሁ ነው” ብለው መጡ። የከተሞቻችንን በሮች ከፍተን አስገባናቸው። ብዙም የተሻለ ነገር አልመጣም። አገር ወደብ አልባ ሆነች። ሃብት በጥቂቶች ተመዘበረ። ህዝብን በጎሳና በዘር ለመከፋፈል ተሞክረ። በዲሞክራሲ ስም ከአንድ በመቶ በታች የሆኑት ጨረቃ ላይ ሲመጠቁ ዘጠና ዘጠኝ በመቶ የሆነው ህዝባችን ቁልቁል ወረደ። ለመጀመሪያ ጊዜ የዲሞክራሲ ባህል አስተዋወቁን። ነጻ ጋዜጦች መወጣት ጀመሩ። በኢትዮጵያ ታሪክ ያልታየ የሕዝቡን ቀልብና ልብ የሰጠ ምርጫ ተደረገ። በርካታ ትምህርት ቤቶች፣ ዩኒቨርሲቲዎች፣ መንገዶች ተሰሩ። “አሁንስ የብርሃን ጭላንጭል እያየን ነው” ብለን ልባችን በተሰፋ ተሞላ። ነገር ግን ተመልሶ ጨለመ። የወንድሞቻችንም ደም መፍሰሱን ቀጠለ።

አዎን - በኢትዮጵያ ለተፈጠረው ችግር ዋነኛው ምክንያት የመልካም አስተዳደር ጉድለትና የህግ የበላይነት አለመኖር መሆኑ ሳይታለም የተፈታ ጉዳይ ነው።

ነገር ግን በዚህ ጽሁፌ ከመንግስት ሌላ መጠየቅ ያለበት አካል እንዳለ ለማሳየት እሞክራለሁ። ይህም አካል እኔና እናንተ ነን። እያንዳንዳችን ለኢትዮጵያ አገራችን ድህነትና መቆርቆዝ በርግጥ ተጠያቂ እንደሆንን ማወቅና መቀበል ይኖርብናል። ሁላችንም መጠኑ ይለያያል እንጂ አገራችንና ወገናችንን ጎድተናል። ጥይት ላንተኩስ እንችላለን። ነገር ግን ወንድሞቻችን ሲገደሉ ዝም ማለታችን እራሱ ተጠያቂ ያደርገናል።

መተሳሰብና መደጋገፍ እንደሚያስፈልግ ለማስረዳት፡ “አሁን አንድ ኢትዮጵያዊ ጂንስ መልበስ አለበት ? ካኪ አይለብሰም ። ዊስኪስ መጠጣት አለበት ? ጠጅ አይጠጣም” ብሎ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የኢንጂነሪንግ ፕሮፌሰር የነበረ አንድ ምሁር ከ አሥር አመት በፊት የተናገረው ቁም ነገር ትዝ ይለኛል። ብልጽግና፣ ሃብትና መሻሻል መልካም ነገር ነው። ግን ከራሳችን አልፈን የወደቀውን ሌላው ኢትዮጵያዊ ወገናችንን ለማንሳት እጆቻችን አጥረው ካልተዘረጉ ይህ የሞራል ውድቀት አይደለም።

በሰሜን አሜሪካ ከአንድ ሚሊዮን በላይ ኢትዮጵያዊያን ይኖራሉ ተብሎ ይገመታል። በህግ አንድ ሰራተኛ በሰዓት ከ 7\$ በታች አይከፈለውም። በጣም ዝቀተኛ ደሞዝ አገኘ ቢባል አንድ ሰው ቢያንስ በአመት 15000\$ ያገኛል ማለት ነው። የካናዳ ወይም ለአሜሪካ መንግስት ቢያንስ 15% (2500\$ በአመት) ግብር ያስከፍላል። በሺህ የሚቆጠሩ የተማሩ ከ50 ፣ ከ70፣ ከ100 ሺህ በላይ የሚያገኙ ኢትዮጵያውያን አሉ። በንግድ ሥራ ተሰማርተው የከበሩና በርካታ ሱቆችና ኢንቨስትመንቶች ያሏቸውም የሚናቁ አይደሉም።

እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ በቀን አንድ ዶላር ለኢትዮጵያ ቢለይ በአመት 365 ሚሊዮን ዶላር ይደርሳል። በዚህ ገንዘብ በአየር ጠባይ መለዋወጥ በየጊዜው ለረሃብ የሚጋለጠውን ወገናችንን የፈረንጆችን እጅ ሳንጠብቅ ማዳን እንችል ነበር። ታዲያ አሁንም የነጮች ጥገኛ መሆናችን መንፈሳዊ ከስረታችንን አያሳይምን? በአገራችን ላለው ድህነት ተጠያቂዎች አያደርገንምን ? ለካናዳ ለአሜሪካ 15% ከከፈልን ወገናችንን ከረሃብ ለማወጣትና ኢትዮጵያ በረሃብ ምሳሌነት እንዳትጠቀስ ለማድረግ ከደሞዛችን ከ 0.3 % በታች መክፈል ያቅተናል?

እኛ ኢትዮጵያውያን ከቻይናውያን፣ ከጃፓንኖችና ከነጮች በምን እናንሳለን ? አገራችንን የተፈጥሮ ሃብት ከማናቸውም ባላነሰ መልኩ እግዚአብሔር የቸራት አይደለችምን ? በአለም የተደነቁ ምሁራን፣ ሳይንቲስቶች፣ የሕግ ባለሙያዎች፣ መሃንዲሶች፣ ሃኪሞች ያሏት አገር ሆና ኢትዮጵያን ከድህነቷ ማንሳትና መቀየር እንዴት ይቻላል?

መልሱ “ኢያቅተንም” ነው። ዶ/ር በፌቃዱ ደግፌ በቅርብ ጊዜ ዉስጥ በስዊድን ለሚገኝ የሬዲዮ ጣቢያ አንደተናገሩት “ኢትዮጵያን የተቸገሩና የተጨቆኑ ከእርሷ የሚሸሹ ሳይሆን ወደ እርሷ የሚሸሹ እናደርጋታለን፤ ይቻላል” እንዳሉት ኢትዮጵያን የአፍሪካ ጃፓን ማድረግ ይቻላል። የሚያስፈልገው አንድ ነገር ብቻ ነው። እርሱም ፍቅርና መተሳሰብ ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ የፍቅርን ትርጉም ይሰጠናል። “ፍቅር ይታገሳል፣ ቸርነትንም ያደረጋል፤ አይቀናም አይመካም አይታባይም፤ ፍቅር የማይገባውንም አያደረግም፤ የራሱንም አይፈልግም፤ ፍቅር አይበሳጭም በደልንም አይቆጥርም፤ ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ሰላ አመጸ ደስ አይለውም ..” በማለት በዝርዝር አስተምሯል።

ፍቅር ካለን አንዳችን በአንዳችን ላይ በበቀል በእልህና በጭካኔ አንነሳም። ፍቅር ካለን ያለፈውን መጥፎ ታሪካችን ላይ ብቻ “እኝ” ብለን ልባችንን ለእርቅና ለይቅርታ አንዘጋም። ፍቅር ካለን በወንድማችን እሬሳ ላይ እየተረማመድን በደም የተገኘ ሃብት አናከማችንም። ፍቅር ካለን ጉንበስ ብለን የወንድማችንን እግር እናጥባለን እንጂ በባዶ ትዕቢት አንሞላም። ፍቅር ካለን ያለችንን አንድ ዳቦ ግማሹን ቆርሰን ለተራበው ወንድማችን እናካፍላለን። ፍቅር ካለን በሚሊዮን የሚቆጠር ወገኖችን የሰቆቃ እንባ እያለቀስ በዳንኪራና በጨዋታ ንዋያችንን አናጠፋም።

በኢሊኖይ ዊተን ከተማ የሚኖር አንድ ኢትዮጵያዊ በቅርቡ በአካባቢው የሚኖሩ የውጭ አገር ተወላጆችን በማስተባበር ከ 80 ሺህ ዶላር በላይ የሚሆን ገንዘብ አሰባስቦ ነበር። በተሰበሰበውም ገንዘብ ከመቀሌ ከተማ ወጣ ብላ የምትገኝ አይናለም ተብላ በምትታወቅ ትንሽ መንደር የሶላር ቴክኖሎጂ እቃዎችን ከጃፓን አስገብቶ መብራት ያልነበረው የአይናለም ነዋሪ መብራት እንዲያገኝ አስደረገ። ይህ የድሃ ወገኖችንን ህይወት ለማሻሻል የሚደረግ የፍቅር ሥራ ነው።

“ቡክስ ፎር አፍሪካ” ከሚባለው ድርጅት ጋር በመተባበር የወገኖችን የእውቀት አድማስ እንዲሰፋ በሁለት ኮንቴነር ሙሉ መጽሃፍት በደሴና በአዋሳ ላሉ ትምህርት ቤቶች እንዲደርሳቸው ያስደረገ አንድ ኢትዮጵያዊ አወቃለሁ። ይህ የድሃ ወገኖችንን ህይወት ለማሻሻል የሚደረግ ሌላ የፍቅር ሥራ ነው።

የተወለደባትን የአርሲ መንደር ሲጎበኝ ምንኛ ወገኖቼ መጎሳቆላቸውን ያየ አንድ ኢትዮጵያዊ በቅርቡ የሚኖርበትን ቤት ሽጦ በአርሲ ትምህርት ቤት ማቋቋሙ ፍቅር ዜጎችን ከተቆጣጠረ ተዓምር ማድረግ እንደሚቻል የሚያሳይ አንድ ትልቅ ምሳሌ ነው።

በአዲስ አበባ በአንድ ትምህርት ቤት ዉስጥ የስዕል አስተማሪ የሆነች አንዲት ወጣት የእርሷ ቢጠዎች በየመንገዱ ልጆቻቸውን ይዘው ሲንከራተቱ ማየቷ እንቅልፍ አሳጥቷት “የእነዚህ የጎዳና ተዳዳሪ ልጆች የእኔ ልጆች ቢሆኑ ዝም አላቸዋለሁን ? “ በሚል በተቀደሰ ሃሳብ ሕጻናትን አሰባሰባ ለማስተማርና ለመመገብ ያደረገችውን ጥረት እግዚአብሔር ባርኮላት አሁን በሽሮ ሜዳ፣ በፒያሳና በ በቦሌ መጠነኛ ህጻን መዋያዎችን መስርታ ከመቶ በላይ ለሆኑ ሕጻናት ተስፋ ሆናለች። ይህ የድሃ ወገኖቻችንን ህይወት ለማሻሻል የሚደረግ የፍቅር ሥራ ነው።

እንግዲህ አሰቡት - ከላይ እንደጠቀስኳቸው ኢትዮጵያውያን ሁላችንም እራሳችንን ለፍቅር ብናስገዛ የት መድረስ በቻልን ነበር ?

“ፍቅር ከወዴት ትመጣለች ?” የሚል ጥያቄ ሊጠየቅ ይችላል። መልሱ ግልጽና ቀላል ነው። ፍቅር የፍቅር አምላክ ከሆነው ከእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ ትገኛለች። መጽሐፍ እንደሚል እግዚአብሔር እራሱ ፍቅር ነው።

አሜሪካኖች አገራቸውን የመሰረቱት በእግዚአብሔር ላይ ነው። የሚጠቀሙበትን ገንዘብ አገላብጠን ብንመለከት እንኳን “በእግዚአብሔር እናምናለን” የሚለው አረፍተ ነገር ተጽፎበታል። በእርሱ ላይ ተመስረተዋልና እግዚአብሔርም ባረካቸው።

እኛ ኢትዮጵያውያን በጣም ሃይማኖተኞች ነን። ነገር ግን ሃይማኖተኝነታችን ብዙውን ጊዜ በወጭ ብቻ ነው። መንፈሳዊ አባቶቻችን በአንድ ጎን እየተራገሙና እየተወገዙ ስጋ ወደሙን ይዘው ይቀድሳሉ። “ይህ ህዝብ በከንፈሩ ያከበረኛል ፤ ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው” ተብሎ እንደተጻፈ በከንፈራችን እንጂ በልባችን እግዚአብሔርን አልፈለግነውም። በከንፈራችን ፍቅርን እናወራለን ልባችን ግን በጥላቻና በቁም የተሞላ ነው። ታዲያ እግዚአብሔር እንዴት አደርጎ ይታረቀን ?

እግዚአብሔር ሊባርከን፣ ሊያድሰንና ሊጎበኘን የታመነ ጻድቅ ነው። በግላችን በቤተሰባችንና በአገራችን መጀመሪያና ተቀዳሚ ካደረግነውና “በእግዚአብሔር እናምናለን” የሚለውን ቃል በልባችን ካተምን የፍቅር መንፈስ በምድራችን ይፈልቃል። ፍቅሩም እንድንተቃቀፍ፣ እንድንሳሳም፣ እንድንሸከም ያደርገናል።

በትንቢተ ሕዝቄል “አሮጌውንና የደነደነውን ልብ አውጥቼ አዲስን ልብ እሰጣቸዋለሁ” ተብሎ እንደተጻፈ ፡

- ወደ ፍቅር፣ ወደ እርቅ፣ ወደ ቅንነት፣ ወደ መተቃቀፍና ወደ ንግግር እንዲመጡ ለኢሕአዴግ ባለሥልጣናት፣ ለቅንጅት ለአንድነትና ለዲሞክራሲ አመራር አባላት፣ ከግፍ የተነሳ ጠመንጃ አንስተው እየተንቀሳቀሱ ያሉ ድርጅቶችን (አነጻ፣ የአርበኞች ግንባር፣ የአጋዴን ነጻ አወጭ ግንባር ..) ለሚመሩ፣ አስመራ ለተቀመጡ ገዢዎችና የተለያዩ የፖለቲካ ፓርቲ መሪዎች ለሁኑ፣
- የጣሉትን የሞራል ኦቶሪቲ መልሰው እንዲያነሱ፣ እርከስትን ከእግዚአብሔር ቤት እንዲያስወጡና እነርሱም እራሳቸው ወደ እርቅና ወደ አንድነት እንዲመጡ ለሃይማኖት አባቶች፣
- ከወሬና ከመጠላለፍ፣ ከግዴላሽነትና በኢትዮጵያ ላይ ተስፋ ከመቁረጥ ራሱን አወጥቶ ፊቱን ወደ አገር ቤት አዙሮ የድሃውን ወገናችንን ህይወት ለመቀየር በተጫባጭነት ቆርጦ እንዲነሳ በአለም ዙሪያ ተሰዶና በአንጻራዊነት በአገር ቤት ካለው ወገናችን የተሻለ ኑሮ ለሚኖረው ኢትዮጵያዊ፣
- ያለችውን ጥቂቷን በጋር አብሮ እንደሚገብና የበለጠ እንዲተቃቀፍ በኢትዮጵያ ውስጥ በገጠርና በከተማ ለሚኖረው ህዝባችን፣

እግዚአብሔር አዲስና በፍቅር የተሞላን ልብ ይስጥልን። መጪዉ ዘመን ከሞያሌ እስከ ራስ ካሳር፣ ከወልወል እስከ አሰሳ ሕዝባችን በሰላምና በመፈቃቀር የሚኖርበት፣ የአገራችንን የተፈጥሮ ሃብት በአግባቡ የምንጠቀምበትና የተሰደዱ ኢትዮጵያውያን ከካሊፎርኒያ ወደ ድሬደዋ፣ ከቼካጎ ወደ ጎንደር፣ ከዳላስ ወደ መቀሌ፣ ከላንደን ወደ አስመራ፣ ከአትላንታ ወደ ያቤሎ፣ ከቦርሊን ወደ ጅጅጋ፣ ከሲታያትል ወደ ነቀምቴ፣ ከሜኔሶታ ወደ ደሴ፣ ከዲሲ ወደ ጋምቤላ፣ ከሲድኒ ወደ አዋሳ፣ ከቶሮንቶ ወደ ደብረ ማርቆስ፣ ከደቡብ አፍሪካ ወደ አሰላ ...የሚመለሱበት፣ ሰማይና ምድርን የፈጠረ አምላክ በእውነትና በመንፈስ የሚመለከበት ዘመን ይሁንልን !

አዲሱን ዘመን ፣ አዲሱን ሚሌኒየም ከአዲስ ልብ ጋር !!!!

ግርማ ካሣ
ቼካጎ (muziky68@yahoo.com)
+